

Дониёр МИРЗО

Оққушгинам

Дониёр МИРЗО

ОҚҚУШГИНАМ

Шеърлар

Тошкент
“Янги аср авлоди”
2004

Истеъдодли ёш шоир Дониёр Мирзо ўз шеърлари, қўшиқлари билан қалбларимизни забт этишига интилмоқда. Унинг шеърларига бастакорлар куй басталаб, таниқли хонандалар ижро этаётгани ҳам Дониёр Мирзо шеърияти халқчиллигидан, оҳанглари дилларни чертаётганидан дарак беради.

Кўнгил рози, ишқ-муҳаббат, вафо, садоқат туйғулари мужассам бўлган “Оққушгинам” тўплами ёш шоирнинг қалдирғоч китоби бўлиб, у сиз, шеърят мухлисларида илиқ таассурот қолдиради, деган умиддамиз.

Муаллиф ушбу китиобнинг нашр этилишида маънавий ҳамда иқтисодий кўмак берганлиги учун “Томоша” болалар фольклор театр-студияси бадий раҳбари Нодира Қурбоновага самимий миннатдорчилик билдиради.

**Масъул муҳаррир:
Нормурод НАРЗУЛЛАЕВ,
Ўзбекистон халқ шоири**

ISBN 5-633-01643-2

© Дониёр Мирзо. “Оққушгинам”. “Янги аср авлоди”. 2004.

ЮКСАК ПАРВОЗЛАР УМИДИ

Ростини айта қолай. Бир даста шеърни ҳафсаласизлик билан қўлимга олдим. Ўқир эканман, ҳали унчалик тарошланмаган тоза туйғулар, биз ўрганиб қолган қолипларга сизмайроқ, ҳатто Мирзо (ёзувчи)нинг ўзига ҳам жилов бермайроқ, бўйсунмайроқ мавжланиб турган ифодалар менга галати туюлса-да, ёқиб қолди. Мен шундай шеърлардан ҳаяжонланаман.

Ва аниқ сездим: Дониёр Мирзонинг ижодий имкониятлари кенг ва кўп, у ҳали кўп очилади. У ҳали яхши шоир бўлади.

Ҳа, чунки у жуда тиришқоқ, ишдан қочмайди, ижодий интизомли, асло чекинмайди, фақат интилади. Билиб қолдим – у осон йўллардан чекинмоқда, ижодий машаққатлар кўчасига дадил кирмоқда. Ишондимки, у осон ва енгил, ўткинчи нарсаларга алданиб қолмайди.

Дониёр, сиз ўз мухлисларингизга содиқ, адабиётга садоқатлисиз. Меҳнаткашлик эса сизга хос. Қолганини илҳом беради.

Салим АШУР

ЯХШИЛИК

Билгил ёруғ дунёда,
Қолар фақат яхшилик!
Шундай экан, эй инсон,
Яхшилик қил, яхшилик.

Сахийларнинг – кўзидан,
Нур ёғилур юзидан,
Англаб ногоҳ сўзидан,
Яхшилик қил, яхшилик.

Давлат кўлда демагин,
Номард ошин емагин...
Савоб ишни қил тагин:
Яхшилик қил, яхшилик.

Майли, феъли торларга,
Бир дуога зорларга,
Ҳақдил дўсту ёрларга
Яхшилик қил, яхшилик.

Пок бўлса гар иймонинг,
Ҳузур қилади жонинг,
Ватан – Ўзбекистонинг...
Яхшилик қил, яхшилик.

Қўлла: ота ризони,
Оппоқ дема қарони!
Эслаб Дониёр Мирзони
Яхшилик қил, яхшилик.

АЁЛ

Ул суюкли мунис онадир,
Болам дея дили ёнадир.
Гарчи кучса қалби қонадир,
Ана шундай улуғдир аёл.

Туни бедор, ухламас сира,
Жаннатни сен онангдан сўра.
Сени ўйлар ўзидан кўра,
Ана шундай улуғдир аёл.

Неки топса қўлингга берар,
Сени дея югурар, елар...
Ҳатто бахтинг Аллоҳдан сўрар,
Ана шундай улуғдир аёл.

Аслинг кимдир, биласанми, ким,
Наслинг кимдир, насабинг-чи, ким?!
Шуни сен ҳам билиб ол, синглим,
Ана шундай улуғдир аёл.

Сен-чун қонлар ютаверади,
Олис кетсанг, кутаверади.
Келсанг, гуллар тутаверади,
Ана шундай улуғдир аёл.

Укам, дилга олмагил малол,
Оши тотлиғ, топгани ҳалол.
Синаб кўргин, майли, бемалол,
Ана шундай улуғдир аёл.

Тангрим, қўлла аёл зотини!
Ёмон отлиғ қилма отини.
Ўйлаб юрар охиратини,
Ана шундай улуғдир аёл.

ЁЛҒОН МУҲАББАТ

Энди бўлди:

Севолмайман, бас!

Муҳаббатни қилгандим ҳавас.

Юрагимни тимдалаган хас –

Ёлғон севги, ёлғон муҳаббат.

Бир кўрдиму ақлимни олди,

Кечалари тинчим йўқолди.

Юрагимга ғулғула солди –

Ёлғон севги, ёлғон муҳаббат.

Билмам кимни сарсон қилади,

Юрагимни минг бор тилади.

Нима қилса, ўзи билади...

Ёлғон севги, ёлғон муҳаббат.

Ё юракда йиғлайди созим,

Ёки тонгда янграр овозим.

Синиқ қалам, йиртиқ қоғозим –

Ёлғон севги, ёлғон муҳаббат.

Ошиқ юрак, ошиқ дил қани,

Қани юрак, қани гул қани?!

Ё шунчалар севдимми, сани –

Ёлғон севги, ёлғон муҳаббат.

Энди бўлди:

Севолмайман, бас!

Муҳаббатни қилмайман ҳавас.

Юрагимни тимдалаган хас –

Ёлғон севги,

Ёлғон муҳаббат.

ҲАМНАФАС

Юлдуз билан, Ой билан,
Қундуз билан, тун билан.
Ёлғон билан, чин билан,
Ҳамнафас ҳар дам ҳаёт.

Офтоб билан, нур билан,
Олтин билан, дур билан.
Ожиз, қўрқоқ, зўр билан –
Ҳамнафас ҳар дам ҳаёт.

Тиканзору боғ билан,
Қарчиғаю зоғ билан.
Ҳам бемор-у, соғ билан,
Ҳамнафас ҳар дам ҳаёт.

Еру, само, Ой билан,
Камбағалу бой билан,
Бир кафт тупроқ, лой билан,
Ҳамнафас ҳар дам ҳаёт.

ОТАЖОНИМ, ОТАЖОНГИНАМ...

(Отам Мирза Жума ўғлига)

Дилдан чалсам кўлдаги торим,
Қайда бўлмай ғурурим, орим.
Ҳар сўзида маъноси борим –
Отажоним, Отажонгинам.
Кўллари гул, кўллари қадоқ,
Содда деҳқон – Отажонгинам.

Кўзларимга берган зиёни,
Пок қалбимга иймон-ҳаёни.
Обод этган бу кенг дунёни –
Отажоним, Отажонгинам!
Ёши улуғ, сочлари оппоқ,
Жон ичра жон – Отажонгинам...

Қувончларим ичикди – инди,
Ғанимларим қақшади – синди.
Дил тахтига ўғлингиз минди,
Шоҳу султон – Отажонгинам.
Бели боғлиқ, кўзлари ўткир,
Кўкси қалқон – Отажонгинам.

Суянганча юринг ҳассангиз,
Дунёларга тенгдир ҳиссангиз
Дониёр Мирзо ўғлим десангиз,
Меҳрибоним – Отажонгинам.
Ўғил-қизим бахтин кўрсангиз,
Армоним йўқ – Отажонгинам!

ОНАМГА МАКТУБ

Ўша гўзал, ўша гул малак,
Ҳали сизга келин бўлади.
Қаранг унга, қаранг, онажон,
Кўзларингиз нурга тўлади.

Охуда йўқ ундаги чирой,
Ой билан у ҳусн талашган.
Ҳавас қилиб самодаги Ой
Латофатда ҳаддидан ошган!

Лекин унинг диллари ярим
Тўлдираман ўзим дилини.
Совчи бўлиб бугун, онажон,
Сўраб боринг унинг қўлини.

Овчининг кўп тоғда армони,
Дучор бўлдим армон тиғига.
Ул малакнинг қўлидан тортиб,
Киргим келар чимилдиғига.

Ўша гўзал, ўша гул малак,
Ҳаёлимни олганди ўша...
Аста кулиб гулзор ортидан,
Юракка ўт солганди ўша!

Bu tanishuv parchasidir. Asarning to'liq versiyasi <https://kitobxon.com/uz/asar/3754> saytida.

Бу танишув парчасидир. Асарнинг тўлиқ версияси <https://kitobxon.com/uz/asar/3754> сайтида.

Это был ознакомительный отрывок. Полную версию можно найти на сайте <https://kitobxon.com/ru/asar/3754>